

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/1463

z dne 5. avgusta 2022

o določitvi tehničnih in operativnih specifikacij tehničnega sistema za čezmejno avtomatizirano izmenjavo dokazil in uporabo načela „samo enkrat“ v skladu z Uredbo (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega vstopnega mesta za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 14(9) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724 od Komisije zahteva, da v sodelovanju z državami članicami vzpostavi tehnični sistem za izmenjavo dokazil, kakor se zahteva za spletne postopke, naštetih v Prilogi II k navedeni uredbi, in postopke, ki jih določajo direktive 2005/36/ES ⁽²⁾, 2006/123/ES ⁽³⁾, 2014/24/EU ⁽⁴⁾ in 2014/25/EU ⁽⁵⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (2) Tehnične in operativne specifikacije tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ iz te uredbe bi morale določiti glavne komponente arhitekture tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, opredeliti tehnične in operativne vloge in obveznosti Komisije, držav članic, prosilcev dokazil, ponudnikov dokazil in posredniških platform. Poleg tega bi morale te specifikacije vzpostaviti dnevniški sistem za spremljanje izmenjav in razmejiti odgovornost za vzdrževanje, delovanje in varnost tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“.
- (3) Da bi omogočili vzpostavitev tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ do datuma, določenega v Uredbi (EU) 2018/1724, je predvideno, da se ta uredba dopolni s podrobnejšimi, nezavezujočimi dokumenti tehnične zasnove, ki jih Komisija pripravi sporazumno v sodelovanju z državami članicami v okviru usklajevalne skupine za vstopno mesto in v skladu s smernicami Komisije za izvajanje delovnega programa za obdobje 2021–2022 v zvezi z uredbo o enotnem digitalnem vstopnem mestu. Vendar bo mogoče tehnične in operativne specifikacije iz te uredbe

⁽¹⁾ UL L 295, 21.11.2018, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

⁽³⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36).

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev, ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

dopolniti/spremeniti v skladu s postopkom pregleda iz člena 37(2) Uredbe (EU) 2018/1724, kadar bo to potrebno zaradi novega tehničnega razvoja ali razprav ali razhajanj v mnenjih znotraj usklajevalne skupine za vstopno mesto, zlasti glede dokončanja dokumentov tehnične zasnove in pomembnih odločitev glede zasnove, ali kadar bo treba določene elemente dokumentov tehnične zasnove določiti kot zavezujoče.

- (4) Za zmanjšanje stroškov vzpostavitve tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ in časa, potrebnega zanjo, bi morala arhitektura tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, kolikor je to mogoče, posegati po rešitvah, ki jih je mogoče ponovno uporabiti, biti nevtralna glede tehnologije izvajanja in omogočati različne nacionalne rešitve. Tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ bi na primer moral imeti možnost, da uporabi obstoječe nacionalne postopkovne portale, podatkovne storitve ali posredniške platforme, vključno na osrednji, regionalni in lokalni ravni, ki so bili vzpostavljeni za nacionalno uporabo. Komponente, ki jih je razvila Komisija, bi bilo treba dati v uporabo z odprto licenco za programsko opremo, ki spodbuja ponovno uporabo in sodelovanje.
- (5) Ena od takih rešitev za večkratno uporabo, razvitih na ravni Unije, je sistem vozlišč eIDAS iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1501 ⁽⁶⁾, ki lahko z omogočanjem komunikacije z drugimi vozlišči omrežja eIDAS obdelajo zahtevek za čezmejno avtentikacijo uporabnika in zagotovijo njegovo čezmejno avtentikacijo. Vozlišča eIDAS bi morala prosilec dokazil in, kadar je relevantno, ponudnikom dokazil omogočiti, da identificirajo uporabnike, ki zahtevajo izmenjavo dokazil prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, tako da lahko ponudniki dokazil identifikacijske podatke primerjajo z obstoječimi evidencami.
- (6) Tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ bi moral graditi na že opravljenem delu in izkoriščati sinergije z drugimi obstoječimi sistemi za izmenjavo dokazil ali informacij med organi, ki so relevantni za postopke iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724, vključno s sistemi, ki niso zajeti v členu 14(10) navedene uredbe. Kar na primer zadeva podatke o registraciji vozil in voznških dovoljenj, bi moral tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ upoštevati že razvite podatkovne modele in, kadar je izvedljivo, vzpostaviti tehnične mostove za lažje povezovanje pristojnih organov, ki že uporabljajo druga obstoječa omrežja (RESPER ⁽⁷⁾ ali EUCARIS ⁽⁸⁾), s tehničnim sistemom po načelu „samo enkrat“ za zagotavljanje dokazil v postopkih, ki jih zajema tehnični sistem po načelu „samo enkrat“. Podoben pristop bi bilo treba uporabiti v zvezi z drugimi sistemi, kot so med drugim: uporabniška skupina EMREX ⁽⁹⁾ na področju izobraževanja, elektronska izmenjava informacij o socialni varnosti (EESSI) v skladu z Uredbo (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾ na področju socialne varnosti, evropski informacijski sistem kazenskih evidenc, vzpostavljen s Sklepom Sveta 2009/316/PNZ ⁽¹¹⁾ za namene pravosodnega sodelovanja, in eCertis ⁽¹²⁾, ki se uporablja v postopkih javnega naročanja. Sodelovanje med temi sistemi in tehničnim sistemom po načelu „samo enkrat“ bi bilo treba opredeliti za vsak primer posebej.
- (7) Za namene čezmejne avtentikacije uporabnika bi bilo treba arhitekturo tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ uskladiti z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾. Komisija je 3. junija 2021 sprejela priporočilo o unijskem naboru orodij za usklajen pristop k okviru za evropsko digitalno identiteto ⁽¹⁴⁾. To priporočilo določa strukturiran postopek za sodelovanje med državami članicami, Komisijo in, kadar je relevantno, operaterji iz zasebnega sektorja za delo v zvezi s tehničnimi vidiki okvira za evropsko digitalno identiteto. Za zagotovitev potrebne uskladitve med navedenim postopkom in tehničnim sistemom po načelu „samo enkrat“ bi

⁽⁶⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/1501 z dne 8. septembra 2015 o interoperabilnostnem okviru v skladu s členom 12(8) Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu (UL L 235, 9.9.2015, str. 1).

⁽⁷⁾ Omrežje za voznška dovoljenja, vzpostavljeno na podlagi člena 15 Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL L 403, 30.12.2006, str. 18).

⁽⁸⁾ Pogodba o evropskem informacijskem sistemu za prometna in voznška dovoljenja (EUCARIS), sprejeta v Luxembourgju 29. junija 2000.

⁽⁹⁾ Skupina uporabnikov EMREX (EUG) je neodvisna mednarodna mreža, ki združuje različne akterje, zainteresirane za izboljšanje prenosljivosti podatkov študentov; <https://emrex.eu/>.

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).

⁽¹¹⁾ Sklep Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ (UL L 93, 7.4.2009, str. 33).

⁽¹²⁾ <https://ec.europa.eu/tools/ecertis/#/homePage>

⁽¹³⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

⁽¹⁴⁾ Zaupanja vredna in varna evropska elektronska identifikacija – Priporočilo Oblikovanje digitalne prihodnosti Evrope (europa.eu)

morala Komisija zagotoviti ustrezno usklajevanje, zlasti prek kontaktne skupine za sinergije in interoperabilnost med mrežo za sodelovanje, vzpostavljeno z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2015/296 ⁽¹⁵⁾, in usklajevalno skupino za vstopno mesto

- (8) Za zagotovitev varnosti čezmejnih storitev elektronske dostave za namene tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ bi morale države članice zagotoviti, da take storitve izpolnjujejo zahteve za storitve priporočene elektronske dostave iz člena 44 Uredbe (EU) št. 910/2014. V ta namen je primerno, da tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ uporablja dostopovne točke za eDelivery za vzpostavitev omrežja vozlišč za varno digitalno izmenjavo podatkov. eDelivery poleg omogočanja varne čezmejne dostave zagotavlja funkcije storitve metapodatkov, ki lahko podpirajo prihodnje različice tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ z večjim številom varnih vozlišč za izmenjavo podatkov. V tem okviru bi morale imeti države članice možnost, da izberejo ponudnike svoje programske opreme eDelivery.
- (9) Za zagotovitev prožnosti pri uporabi te uredbe bi morale imeti države članice možnost, da se odločijo za eno ali več dostopovnih točk za eDelivery v okviru tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“. Država članica bi zato morala imeti možnost, da vzpostavi enotno dostopovno točko, ki upravlja vsa sporočila v zvezi z e-dostavo, povezana s tehničnim sistemom po načelu „samo enkrat“, za prosilce dokazil ali ponudnike dokazil prek posredniške platforme, kadar je ustrezno, ali pa vzpostavi več dostopovnih točk na kateri koli hierarhični ravni ali za posebna področja ali sektorje ali geografske ravni svojih javnih uprav.
- (10) V skladu s pravom Unije, vključno z direktivami 2005/36/ES, 2006/123/ES, 2014/24/EU, 2014/25/EU in Uredbo (EU) 2018/1724, morajo biti nekateri upravni postopki uporabnikom na voljo na spletu. Ker navedeni postopki in zahtevana dokazila niso harmonizirani v skladu s pravom Unije, bi bilo treba vzpostaviti skupne storitve, da se omogoči čezmejna izmenjava dokazil, ki so potrebna za te postopke, prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“.
- (11) Kadar ni dogovorjenega tipa dokazila, ki bi bil harmoniziran po vsej Uniji in bi ga lahko zagotovile vse države članice, bi moral posrednik dokazila pomagati določiti, kateri tipi dokazil se lahko sprejmejo za določen postopek.
- (12) Posrednik dokazila bi moral izhajati iz vsebine pravil, ki jih zagotovijo države članice, in zagotoviti spletni mehanizem, prek katerega bi lahko države članice iskale po svojih zahtevah glede informacij in sklopih tipov dokazil. Posrednik dokazila bi moral državam članicam omogočiti upravljanje in izmenjavo informacij o pravilih v zvezi s tipi dokazil.
- (13) Kadar je potrebna interoperabilnost med postopkovnimi portali ter podatkovnimi storitvami in skupnimi storitvami, bi jo bilo treba podpreti z dokumenti tehnične zasnove.
- (14) V tej uredbi bi bilo treba podrobno določiti, kdaj se strukturirana in nestrukturirana dokazila, ki se zahtevajo za postopke iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724, štejejo za zakonito izdana v elektronski obliki, ki omogoča avtomatično izmenjavo. Nestrukturirana dokazila, izdana v elektronski obliki, se lahko izmenjujejo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, če so dopolnjena z metapodatkovnimi elementi splošnega metapodatkovnega modela tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ iz semantičnega odložišča iz člena 7(1) te uredbe. Strukturirana dokazila se lahko izmenjujejo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, če so dopolnjena z metapodatkovnimi elementi splošnega metapodatkovnega modela tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ iz člena 7(1) te uredbe in so v skladu s podatkovnim modelom tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ za ustrezni tip dokazila iz člena 7(2) te uredbe ali pa jim je priložena človeku berljiva različica.

⁽¹⁵⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/296 z dne 24. februarja 2015 o določitvi postopkovne ureditve za sodelovanje med državami članicami na področju elektronske identifikacije v skladu s členom 12(7) Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu (Besedilo velja za EGP) (UL L 53, 25.2.2015, str. 14).

- (15) Države članice bi morale imeti možnost, da same določijo, kdaj pretvorijo dokazila v elektronsko obliko, ki omogoča njihovo avtomatizirano izmenjavo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“. Da pa bi se povečala uporabnost tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ za njegove uporabnike in ker je uporaba podatkovnih modelov in metapodatkovnih shem za nestrukturirane in strukturirane oblike na splošno zelo priporočljiva, bi morala Komisija podpirati države članice pri njihovih prizadevanjih za doseg tega cilja.
- (16) Da bi se izognili podvajanju, zagotovili sinergije in izbiro uporabnikom, bi bilo treba razvoj podatkovnih modelov tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ za tipe strukturiranih dokazil in standardizacijo primerov uporabe za zagotavljanje poverilnic v skladu s strukturiranim postopkom, predvidenim v Priporočilu Komisije UEU) 2021/946 z dne 3. junija 2021 o skupnem unijskem naboru orodij za usklajeni pristop k okviru za evropsko digitalno identiteto⁽¹⁶⁾, kar zadeva dokazila iz člena 14 Uredbe (EU) 2018/1724, izvesti v tesnem sodelovanju in z medsebojnim usklajevanjem, vključno z opredelitvijo primerov običajne uporabe. Uskladitev podatkovnih modelov tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ in standardiziranih primerov uporabe v skladu z navedenim priporočilom Komisije bi morala uporabnikom omogočiti, da za zagotovitev dokazil iz člena 14 Uredbe (EU) 2018/1724 uporabljajo alternativne načine, neodvisno od tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ ali v kombinaciji z njim. Kadar se podatkovni modeli in metapodatkovne sheme za dokazila v semantičnem odložišču spremenijo, bi morale imeti države članice od sprejetja vsake posodobitve na voljo 12 mesecev, da spremenijo zadevna dokazila.
- (17) Da bi se čim bolj zmanjšala količina izmenjanih podatkov pri strukturiranih dokazilih, če se v zahtevku za dokazilo zahteva le podnabor podatkov, bi lahko ponudnik dokazila ali posredniška platforma, kadar je ustrezno, omogočil avtomatično filtriranje podatkov in po potrebi pretvorbo podatkov v imenu odgovornega upravljavca podatkov, tako da se izmenjujejo samo zahtevani podatki.
- (18) Kadar države članice upravljajo nacionalne registre in storitve, ki imajo enako ali enakovredno vlogo kot direktorij podatkovnih storitev ali posrednik dokazila, jim ne bi smelo biti treba podvajati dela s prispevanjem k ustreznim skupnim storitvam. Vendar bi morale v takem primeru zagotoviti, da so njihove nacionalne storitve povezane s skupnimi storitvami na način, da jih lahko uporabljajo druge države članice. Te države članice pa bi namesto tega morale imeti možnost, da ustrezne podatke iz nacionalnih registrov ali storitev kopirajo v direktorij podatkovnih storitev ali posredniku dokazila.
- (19) V Talinski deklaraciji o e-upravi iz leta 2017⁽¹⁷⁾ so države članice ponovno potrdile svojo zavezanost napredku pri povezovanju svojih javnih e-storitev in izvajanju načela „samo enkrat“, da bi zagotovile učinkovite in varne digitalne javne storitve, ki bodo državljanom in podjetjem olajšale življenje. Berlinska deklaracija o digitalni družbi in na vrednotah temelječi digitalni upravi iz leta 2020⁽¹⁸⁾ je temeljila na načelih osredotočenosti na uporabnika in prijaznosti do uporabnika ter določila nadaljnja ključna načela, na katerih bi morale temeljiti digitalne javne storitve, vključno z zaupanjem in varnostjo v interakcijah digitalne uprave ter digitalno suverenostjo in interoperabilnostjo. Ta uredba bi morala izvajati te zaveze tako, da bi uporabnike postavila v središče sistema in zahtevala, da so obveščeni o tehničnem sistemu po načelu „samo enkrat“, njegovih korakih in posledicah uporabe sistema.
- (20) Pomembno je, da je vzpostavljen ustrezen sistem, ki uporabnikom omogoča identifikacijo za namene izmenjave dokazil. Edini okvir vzajemnega priznavanja za nacionalna sredstva elektronske identifikacije na ravni Unije je določen v Uredbi (EU) št. 910/2014. Sredstva elektronske identifikacije, izdana v okviru shem elektronske identifikacije, priglasi v skladu z navedeno uredbo, bi zato morali prosilci dokazil uporabljati za avtentikacijo identitete uporabnika, preden uporabnik izrecno zahteva uporabo tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“. Kadar je za identifikacijo zadevnega ponudnika dokazila treba zagotoviti značilnosti, ki presegajo obvezne značilnosti minimalnega podatkovnega niza iz Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) 2015/1501, bi moral prosilec dokazila od uporabnika zahtevati tudi take dodatne značilnosti in jih predložiti ponudniku dokazila ali posredniški platformi, kadar je ustrezno, v okviru zahtevka za dokazilo.

⁽¹⁶⁾ UL L 210, 14.6.2021, str. 51.

⁽¹⁷⁾ Podpisana 6. oktobra 2017, <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration>.

⁽¹⁸⁾ Podpisana 8. decembra 2020, <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/berlin-declaration-digital-society-and-value-based-digital-government>.

- (21) Nekateri postopki iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724 določajo, da se dokazila lahko zahtevajo v imenu pravne ali fizične osebe. Določeni postopki so na primer pomembni za podjetja, zato bi morali imeti podjetniki možnost zahtevati izmenjavo dokazila v svojem imenu ali prek zastopnika. Uredba (EU) št. 910/2014 določa zaupanja vreden pravni okvir za sredstva elektronske identifikacije, izdana pravnim osebam ali fizičnim osebam, ki zastopajo pravne osebe. Za te primere zastopanja se uporablja vzajemno priznavanje nacionalnih sredstev elektronske identifikacije v skladu z navedeno uredbo. Zato bi morala ta uredba za identifikacijo uporabnikov pri zastopanju temeljiti na Uredbi (EU) št. 910/2014 in vseh izvedbenih aktih, sprejetih na njeni podlagi. Usklajevalna skupina za vstopno mesto in njene podskupine bi morale tesno sodelovati s strukturami upravljanja, vzpostavljenimi z Uredbo (EU) št. 910/2014, da bi prispevale k razvoju rešitev za pooblastila za zastopanje in druga pooblastila. Glede na to, da nekateri postopki, ki jih zajema tehnični sistem po načelu „samo enkrat“, uporabljajo okvir, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 910/2014, bi bilo treba omogočiti, da se dokazila, ki jih zahtevajo zastopniki, prav tako lahko obdelajo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, če bodo te rešitve najdene.
- (22) Da bi Komisija skrajšala čas in stroške izvajanja tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ ter izkoristila medsebojne izkušnje držav članic pri izvajanju, bi jih morala podpirati in spodbujati pri medsebojnem sodelovanju za razvoj tehničnih rešitev in komponent za večkratno uporabo, ki jih je mogoče uporabiti za izvajanje nacionalnih postopkovnih portalov, predoglednih prostorov in podatkovnih storitev.
- (23) Za zagotovitev, da uporabniki med uporabo tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ ves čas ohranjajo nadzor nad svojimi osebnimi podatki, kot je določeno v Uredbi (EU) 2018/1724, bi jim moral tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ omogočiti, da izrazijo svojo odločitev v zvezi s temi podatki v dveh primerih. Prvič, zagotoviti bi moral, da uporabniki prejmejo dovolj informacij, da lahko vložijo utemeljen in izrecen zahtevek za obdelavo svojega zahtevka za dokazila prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ v skladu s členom 14(3), točka (a), in členom 14(4) Uredbe (EU) 2018/1724. Nato bi moral zagotoviti, da si lahko dokazila, ki se izmenjujejo, ogledajo v varnem predoglednem prostoru, preden se odločijo, ali bodo nadaljevali z izmenjavo dokazil v skladu s členom 14(3), točka (f), Uredbe (EU) 2018/1724, razen v primerih iz člena 14(5) navedene uredbe.
- (24) Odgovornost za vzpostavitev tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ si delijo države članice in Komisija, zato bi morala imeti usklajevalna skupina za vstopno mesto osrednjo vlogo pri upravljanju sistema. Glede na tehnično naravo njenega dela in za lažje izvajanje dokumentov tehnične zasnove v obstoječih nacionalnih sistemih bi morali delo usklajevalne skupine za vstopno mesto podpirati in pripravljati strokovnjaki, ki se združujejo v eni ali več podskupinah, ustanovljenih v skladu s poslovnikom usklajevalne skupine. Delovanje upravljanja tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ bi bilo treba oceniti v poročilu, ki ga mora Komisija predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu do 12. decembra 2022 v skladu s členom 36 Uredbe (EU) 2018/1724.
- (25) Za zagotovitev hitrega odziva na morebitne incidente in prekinitve delovanja, ki bi lahko vplivali na delovanje tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, bi morale države članice in Komisija vzpostaviti mrežo kontaktnih točk za tehnično podporo. Za zagotovitev pravega delovanja tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ bi morale imeti navedene kontaktne točke za tehnično podporo pooblastila ter zadostne človeške in finančne vire za opravljanje svojih nalog.
- (26) Za zagotovitev učinkovitega delovanja in vzdrževanja tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ bi morale biti odgovornosti za njegove različne komponente jasno porazdeljene. Komisija bi morala biti kot lastnica in operater skupnih storitev odgovorna za njihovo vzdrževanje, gostovanje in varnost. Vsaka država članica bi morala biti odgovorna za zagotavljanje vzdrževanja in varnosti tistih komponent tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ki so v njeni lasti in za katere so odgovorne, kot so vozlišča eIDAS, dostopna točka za eDelivery ali nacionalni registri, v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom.

- (27) Za zagotovitev ustreznega varstva osebnih podatkov, kot se zahteva z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾, bi bilo treba v tej uredbi določiti vlogo držav članic, zlasti zadevnih pristojnih organov kot prosilca dokazila ali ponudnika dokazila posredniških platform, in kadar je ustrezno, v zvezi z osebnimi podatki, vsebovanimi v dokazilih, ki se izmenjujejo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“.
- (28) Za zagotovitev zaščite skupnih storitev pred morebitnimi grožnjami, ki škodijo zaupnosti, celovitosti ali razpoložljivosti komunikacijskih in informacijskih sistemov Komisije, bi se moral za te storitve uporabljati Sklep Komisije (EU, Euratom) 2017/46 ⁽²⁰⁾.
- (29) Člen 14(1) do (8) in (10) Uredbe (EU) 2018/1724 se uporablja od 12. decembra 2023. Zato bi bilo treba zahteve iz te uredbe prav tako uporabljati od navedenega datuma.
- (30) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je svoje uradne pripombe podal 6. maja 2021 ⁽²²⁾.
- (31) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za enotno digitalno vstopno mesto –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „tehnični sistem po načelu ‚samo enkrat‘“ pomeni tehnični sistem za čezmejno avtomatizirano izmenjavo dokazil iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724;
- (2) „ponudnik dokazila“ pomeni pristojni organ iz člena 14(2) Uredbe (EU) 2018/1724, ki zakonito izdaja strukturirana ali nestrukturirana dokazila;
- (3) „prošilec dokazila“ pomeni pristojni organ, odgovoren za enega ali več postopkov iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724;
- (4) „dostopovna točka za eDelivery“ pomeni komunikacijsko komponento, ki je del storitve elektronske dostave eDelivery in temelji na tehničnih specifikacijah in standardih, vključno s protokolom za sporočanje AS4 in pomožnimi storitvami, razvitimi v okviru Instrumenta za povezovanje Evrope in nadalje uporabljenimi v okviru programa Digitalna Evropa, če se te tehnične specifikacije in standardi prekrivajo s standardom ISO 15000-2;

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽²⁰⁾ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2017/46 z dne 10. januarja 2017 o varnosti komunikacijskih in informacijskih sistemov v Evropski komisiji (UL L 6, 11.1.2017, str. 40).

⁽²¹⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽²²⁾ https://edps.europa.eu/data-protection/our-work/publications/formal-comments/draft-commission-implementing-regulation-4_en

- (5) „vozlišče eIDAS“ pomeni vozlišče, kot je opredeljeno v členu 2, točka 1, Izvedbene uredbe (EU) 2015/1501 in ki izpolnjuje tehnične in operativne zahteve iz navedene uredbe in na njeni podlagi;
- (6) „posredniška platforma“ pomeni tehnično rešitev, ki deluje samostojno ali v imenu drugih subjektov, kot so ponudniki dokazil ali prosilci dokazil, odvisno od upravne organizacije držav članic, v katerih deluje posredniška platforma, in prek katere se ponudniki dokazil ali prosilci dokazil povežejo s skupnimi storitvami iz člena 4(1) ali ponudniki dokazil ali prosilci dokazil iz drugih držav članic;
- (7) „direktorij podatkovnih storitev“ pomeni register, ki vsebuje seznam ponudnikov dokazil in tipov dokazil, ki jih izdajo, skupaj z ustreznimi informacijami, ki so jim priložene;
- (8) „posrednik dokazila“ pomeni storitev, ki prosilcu dokazila omogoča, da ugotovi, kateri tip dokazila iz druge države članice izpolnjuje zahteve glede dokazila za namene nacionalnega postopka;
- (9) „sredstvo elektronske identifikacije“ pomeni materialno in/ali nematerialno enoto, ki vsebuje identifikacijske podatke osebe in se uporablja za avtentikacijo pri spletni storitvi;
- (10) „semantično odložišče“ pomeni zbirko semantičnih specifikacij, povezano s posrednikom dokazila in direktorijem podatkovnih storitev, sestavljeno iz opredelitev imen, tipov podatkov in podatkovnih elementov, povezanih s posebnimi tipi dokazil, da se pri izmenjavi dokazil prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ zagotovita medsebojno razumevanje in medjezikovna razlaga za ponudnike dokazil, prosilce dokazil in uporabnike;
- (11) „dokumenti tehnične zasnove“ pomenijo sklop podrobnih in nezavezujočih tehničnih dokumentov, ki jih pripravi Komisija v sodelovanju z državami članicami v okviru usklajevalne skupine za vstopno mesto iz člena 29 Uredbe (EU) 2018/1724 ali katere koli podskupine iz člena 19 te uredbe, ki med drugim vključuje arhitekturo na visoki ravni, protokole izmenjave, standarde in pomožne storitve v podporo Komisiji, državam članicam, ponudnikom dokazil, prosilcem dokazil, posredniškimi platformam in drugim subjektom, ki jih zadeva vzpostavitev tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ v skladu s to uredbo;
- (12) „podatkovna storitev“ pomeni tehnično storitev, prek katere ponudnik dokazila obravnava zahtevke za dokazila in dokazila pošilja;
- (13) „podatkovni model“ pomeni abstrakcijo, ki organizira elemente podatkov, standardizira njihovo medsebojno povezavo ter določa subjekte, njihove značilnosti in razmerje med takimi subjekti;
- (14) „predogledni prostor“ pomeni funkcijo, ki uporabniku omogoča predogled zahtevanega dokazila iz člena 15(1), točka (b)(ii);
- (15) „strukturirana dokazila“ pomenijo vsa dokazila v elektronski obliki, potrebna za postopke iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724, ki so organizirana v vnaprej opredeljene elemente ali polja s posebnim pomenom in tehničnim formatom, kar omogoča obdelavo sistemom programske opreme, dopolnjena z metapodatkovnimi elementi splošnega metapodatkovnega modela tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ iz člena 7(1) te uredbe in bodisi v skladu s podatkovnim modelom tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ za ustrezen tip dokazila iz člena 7(2) te uredbe bodisi jim je priložena človeku berljiva različica;
- (16) „nestrukturirana dokazila“ pomenijo dokazila v elektronski obliki, potrebna za postopke iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724, ki niso organizirana v vnaprej opredeljene elemente ali polja s posebnim pomenom in tehnično obliko, temveč so dopolnjena z metapodatkovnimi elementi splošnega metapodatkovnega modela tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ iz člena 7(1) te uredbe;
- (17) „tip dokazila“ pomeni kategorijo strukturiranih ali nestrukturiranih dokazil s skupnim namenom ali vsebino;
- (18) „incident“ pomeni situacijo, kadar tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ ne deluje, ne posreduje dokazil ali posreduje dokazila, ki niso bila zahtevana, ali kadar so bila dokazila med pošiljanjem spremenjena ali razkrita, ter kakršno koli kršitev varnosti iz člena 29;
- (19) „postopkovni portal“ pomeni spletno stran ali mobilno aplikacijo, na kateri lahko uporabnik dostopa do spletnega postopka iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724 in ga zaključuje.

Člen 2

Struktura tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“

Tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ vsebuje naslednje:

- (a) postopkovne portale prosilcev dokazil in podatkovne storitve ponudnikov dokazil;
- (b) posredniške platforme, kadar je relevantno;
- (c) predogledne prostore iz člena 15(1), točka (b)(ii);
- (d) nacionalne registre in storitve iz člena 8, kadar je relevantno;
- (e) vozlišča eIDAS za avtentikacijo uporabnikov in ugotavljanje ujemanja identitete;
- (f) dostopovne točke za eDelivery;
- (g) skupne storitve iz člena 4(1);
- (h) elemente integracije in vmesnike, potrebne za povezavo komponent iz točk (a) do (g).

ODDELEK 2

STORITVE TEHNIČNEGA SISTEMA PO NAČELU „SAMO ENKRAT“

Člen 3

Vozlišča eIDAS in dostopovne točke za eDelivery

1. Države članice zagotovijo, da so prosilci dokazil neposredno ali prek posredniške platforme povezani z vozliščem eIDAS, da se omogoči avtentikacija uporabnika v skladu s členom 11.
2. Države članice zagotovijo, da so dostopovne točke za eDelivery nameščene, konfigurirane in integrirane v postopkovne portale prosilcev dokazil, podatkovne storitve ponudnikov dokazil in v posredniške platforme.
3. Države članice lahko izberejo število dostopovnih točk za eDelivery, ki jih uporabljajo za tehnični sistem po načelu „samo enkrat“.

Člen 4

Skupne storitve

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami vzpostavi naslednje storitve tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ (v nadaljnjem besedilu: skupne storitve):
 - (a) direktorij podatkovnih storitev iz člena 5;
 - (b) posrednik dokazila iz člena 6;
 - (c) semantično odložišče iz člena 7.
2. Države članice zagotovijo tehnično povezavo med postopkovnimi portali prosilcev dokazil s skupnimi storitvami neposredno ali prek posredniških platform in ustrezno registracijo njihovih podatkovnih storitev v skupnih storitvah. Države članice pri vzpostavljanju teh povezav upoštevajo opise iz dokumentov tehnične zasnove.
3. Države članice zagotovijo, da so s skupnimi storitvami neposredno ali prek posredniških platform povezani samo prosilci dokazil ter da lahko tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ uporabljajo samo prosilci dokazil in ponudniki dokazil. Države članice redno preverjajo delovanje povezav s skupnimi storitvami.

Člen 5

Direktorij podatkovnih storitev

1. Države članice brez poseganja v člen 8 te uredbe zagotovijo, da so vsi ponudniki dokazil in tipi dokazil, ki jih izdajo in so pomembni za spletne postopke iz člena 14(1) Uredbe (EU) 2018/1724, registrirani v direktoriju podatkovnih storitev.
2. Komisija je odgovorna za razvoj in vzdrževanje vmesnikov, ki nacionalnim koordinatorjem iz člena 28 Uredbe (EU) 2018/1724, pristojnim organom, posredniškimi platformam, kadar je ustrezno, in Komisiji v okviru njihovih pristojnosti in omejitev pravic dostopa, ki jih določi Komisija, omogočajo, da:
 - (a) registrirajo in izbrišejo informacije iz direktorija podatkovnih storitev ter izvedejo vse druge posodobitve teh informacij;
 - (b) upravljajo pravice dostopa oseb, ki so pooblaščen za registracije in spremembe registriranih podatkov.

Komisija zagotovi, da lahko nacionalni koordinatorji, pristojni organi in posredniške platforme izbirajo med grafičnimi uporabniškimi vmesniki za pooblaščen osebe in programatičnimi vmesniki za avtomatizirani prenos od uporabnika.

3. Države članice zagotovijo, da so vsakemu tipu dokazila, registriranem v direktoriju podatkovnih storitev, priloženi:
 - (a) raven zanesljivosti sredstev elektronske identifikacije, ki jo prijavijo države članice v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014, in
 - (b) kadar je ustrezno, dodatne značilnosti, določene za lažjo identifikacijo zadevnega ponudnika dokazil, ki presegajo obvezne značilnosti minimalnega podatkovnega niza, določenega v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2015/1501, ki se izmenjujejo s sredstvi elektronske identifikacije, priglašeni v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014, ki se zahtevajo za njihovo izmenjavo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“.
4. V direktoriju podatkovnih storitev se nedvoumno razlikuje med dodatnimi značilnostmi iz odstavka 3, točka (b), tega člena in značilnostmi, izmenjanimi z uporabo sredstev elektronske identifikacije, priglašeni v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 iz člena 13(1), točka (f), te uredbe.
5. Raven zanesljivosti iz odstavka 3, točka (a), ki se zahteva za čezmejne uporabnike, ne presega ravni zanesljivosti, ki se zahteva za nečezmejne uporabnike.
6. Države članice zagotovijo, da se informacije v direktoriju podatkovnih storitev redno posodablja.

Člen 6

Posrednik dokazila

1. Posrednik dokazila prosilec dokazil omogoči, da ugotovijo, kateri tipi dokazil, izdanih v drugih državah članicah, ustrezajo tipom dokazil, ki se zahtevajo v okviru postopkov, za katere je pristojen navedeni prosilec dokazila.
2. Države članice prek vmesnika iz člena 5(2) dopolnijo seznam tipov dokazil v direktoriju podatkovnih storitev iz člena 5(1) z dejstvi ali skladnostjo s postopkovnimi zahtevami, ki jo dokažejo, po možnosti in po potrebi skupaj z drugimi tipi dokazil. Države članice zagotovijo, da so te informacije točne in posodobljene.
3. Komisija je odgovorna za razvoj in vzdrževanje vmesnikov, ki nacionalnim koordinatorjem, pristojnim organom, posredniškimi platformam, kadar je ustrezno, in Komisiji v okviru njihovih pristojnosti in omejitev pravic dostopa, ki jih določi Komisija, omogočajo, da:

- (a) dodajo, spremenijo in posodobijo informacije iz odstavka 2;
- (b) upravljajo pravice dostopa oseb, ki so pooblašene za dodajanje in spreminjanje registriranih informacij.

Komisija zagotovi, da lahko nacionalni koordinatorji, pristojni organi in posredniške platforme izbirajo med grafičnimi uporabniškimi vmesniki za pooblašene osebe in programatičnimi vmesniki za avtomatizirani prenos od uporabnika.

4. Komisija olajša povezovanje tipov dokazil, izdanih v eni državi članici, z dejstvi ali skladnostjo s postopkovnimi zahtevami, ki jih je treba dokazati v postopku v drugi državi članici, tako da strukturira razpravo in organizira delo v ustrezni podskupini iz člena 19. Podskupina določi formalni jezik za posamezno področje, po možnosti z navedbo ustreznih mednarodnih standardov, in navedeni jezik predlaga usklajevalni skupini za vstopno mesto v skladu s členom 18, točka (f).

Člen 7

Semantično odložišče in podatkovni modeli

1. Semantično odložišče zagotavlja dostop do splošnega metapodatkovnega modela tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ki je zasnovan za prikaz metapodatkov, ki enolično identificirajo dokazila in ponudnika dokazil, ter vključuje dodatna polja, zasnovana za prikaz metapodatkov iz člena 13(1), točke (a), (b) in (c).
2. Semantično odložišče za tipe strukturiranih dokazil, dogovorjene v okviru usklajevalne skupine za vstopno mesto, vsebuje podatkovni model tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ki ga sestavljajo najmanj naslednji elementi:
 - (a) predstavitev tega podatkovnega modela z:
 - (i) vizualnim diagramom podatkovnega modela, ter
 - (ii) besedilnim opisom vseh subjektov podatkovnega modela, sestavljenega iz opredelitve in seznama značilnosti subjekta; in za vsako značilnost pričakovanim tipom (npr. Boolejev podatkovni tip, identifikator, datum), opredelitvijo, kardinalnostjo in neobvezno uporabo šifranta;
 - (b) distribucije v XML na podlagi definicijske sheme XML (XSD) ali enakovrednega formata, dopolnjeno z drugimi splošno uporabljanimi serializacijskimi formati, kadar je to izvedljivo;
 - (c) šifranti za zagotovitev avtomatizirane obdelave dokazil, ki so na voljo v strukturirani obliki;
 - (d) mehanizem za pretvorbo v človeku berljiv format, kot je XSLT ali enakovreden format.
3. Semantično odložišče za vsak tip dokazil omogoča nadzor nad različicami in dnevnik sprememb za sledenje različnih različic.
4. Semantično odložišče vsebuje metodologijo za razvoj novih podatkovnih modelov tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ za tipe dokazil, izmenjane prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ki so sestavljeni iz primerov in učnega gradiva.
5. Države članice in Komisija redno razpravljajo o časovnih razporedih posodobitev in prilagoditev splošnih metapodatkovnih modelov tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ in njegovih podatkovnih modelov v okviru ene od podskupin usklajevalne skupine za vstopno mesto iz člena 19, sprejme pa jih usklajevalna skupina za vstopno mesto. Ponudniki dokazil ali posredniške platforme, kadar je ustrezno, te posodobitve in prilagoditve začnejo uporabljati najpozneje 12 mesecev po objavi v semantičnem odložišču.
6. Komisija državam članicam zagotovi orodje informacijske tehnologije, ki jim bo v pomoč pri preverjanju skladnosti dokazila s splošnim metapodatkovnim modelom tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ in njegovimi podatkovnimi modeli.
7. Komisija semantično odložišče javno objavi na posebnem spletnem mestu Komisije.

Člen 8

Nacionalni registri in storitve

1. Države članice, ki imajo nacionalne registre ali storitve, enakovredne direktoriju podatkovnih storitev ali posredniku dokazila, se lahko odločijo, da ne bodo registrirale ponudnikov dokazil, tipov dokazil, ki jih izdajo, in dejstev ali skladnosti s postopkovnimi zahtevami, ki jih dokažejo, po možnosti skupaj z drugimi tipi dokazil in ravniyo zanesljivosti sredstev elektronske identifikacije, ki se zahtevajo za dostop do vsakega tipa dokazila, kot je določeno v členih 5 in 6. V takem primeru namesto tega storijo nekaj od naslednjega:

- (a) drugim državam članicam omogočijo iskanje po svojih nacionalnih registrih po informacijah iz tega odstavka;
- (b) kopirajo informacije iz tega odstavka iz nacionalnih registrov ali storitev v direktorij podatkovnih storitev ali posredniku dokazila.

2. Države članice pri izvajanju odstavka 1 upoštevajo opise iz dokumentov tehnične zasnove.

ODDELEK 3

PROSILCI DOKAZIL

Člen 9

Obrazložitev za uporabnike

1. Prosilci dokazil zagotovijo, da njihovi postopkovni portali vsebujejo razlago o tehničnem sistemu po načelu „samo enkrat“ in njegovih funkcijah, vključno z informacijami, da:

- (a) je uporaba tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ prostovoljna;
- (b) imajo uporabniki možnost predogleda dokazil v predoglednem prostoru iz člena 15(1), točka (b)(ii), in da se odločijo, ali jih bodo uporabili v postopku ali ne;
- (c) uporabniki lahko delujejo v svojem imenu ali jih zastopa druga pravna ali fizična oseba, če so bile najdene rešitve za zastopanje v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 in vsemi izvedbenimi akti, sprejetimi na njeni podlagi.

Informacije iz tega odstavka, prvi pododstavek, točka (b), se ne zahtevajo v primeru postopkov iz člena 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724.

2. Obveznost obrazložitve iz odstavka 1 tega člena ne posega v obveznost, da se posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotovijo informacije iz členov 13 in 14 Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 10

Izbira tipa dokazila

1. Prosilci dokazil omogočijo uporabnikom, da z neposredno predložitvijo zahtevajo tipe dokazil, ki na podlagi informacij, registriranih pri posredniku dokazila, ustrezajo tipom dokazil, ki bi bili sprejemljivi v zadevnem postopku v skladu z veljavno zakonodajo, pod pogojem, da ponudniki dokazil dajo te tipe dokazil na voljo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ v skladu s členom 5(1).

2. Če se lahko zahteva več dokazil, prosilec dokazila zagotovi, da lahko uporabniki izberejo vsa dokazila, podsklop ali poseben tip dokazila.

Člen 11

Avtentikacija uporabnika

1. Prosilci dokazil uporabljajo sredstva elektronske identifikacije, ki so bila izdana na podlagi sheme elektronske identifikacije, ki je bila priglášena v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 za avtentikacijo uporabnikov, ki delujejo v svojem imenu ali prek zastopnika, če so bile najdene rešitve za zastopanje v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 in vsemi izvedbenimi akti, sprejetimi na njeni podlagi.
2. Ko uporabnik izbere tip dokazila, ki se izmenja prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, prosilci dokazil uporabnike obvestijo:
 - (a) kadar je ustrezno, o vseh dodatnih značilnostih iz člena 5(3), točka (b), te uredbe, ki jih morajo zagotoviti, ter
 - (b) da bodo preusmerjeni k ustreznemu ponudniku dokazila, ponudnikom dokazil ali, posredniški platformi ali platformam, kadar je ustrezno, za predogled izbranega dokazila.
3. Kadar predogled ni potreben v skladu s členom 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724, se odstavek 2, točka (b), tega člena ne uporablja. V navedenem primeru lahko ponudnik dokazila, ponudniki dokazil ali, posredniška platforma ali platforme, kadar je ustrezno, prosilca dokazila zaprosijo, da uporabnika preusmeri k ponovni identifikaciji in ponovni avtentikaciji za namene ujemanja identitete z dokazilom. Uporabnik se lahko odloči, da zavrne preusmeritev. V tem primeru prosilec dokazila obvesti uporabnika, da postopek ujemanja identitete z dokazilom, ki ga je izvedel ponudnik dokazil, morda ne bo privedel do ujemanja iz člena 16 te uredbe.

Člen 12

Izrecni zahtevek

Prosilec dokazila poleg informacij iz člena 9 uporabniku predloži naslednje:

- (a) ime(-na) ponudnika(-ov) dokazil(-a);
- (b) tip(-e) dokazil ali podatkovna polja, ki se izmenjujejo.

Ta člen ne posega v primere, v katerih je uporaba tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ dovoljena brez izrecne zahteve v skladu s členom 14(4) Uredbe (EU) 2018/1724.

Člen 13

Zahtevek za dokazilo

1. Prosilec dokazila zagotovi, da se zahtevek za dokazilo posreduje ponudniku dokazila ali posredniški platformi, kadar je ustrezno, in da vsebuje naslednje informacije:
 - (a) enolični identifikator zahtevka;
 - (b) tip dokazila, ki se zahteva;
 - (c) datum in čas, ko je bil izrecni zahtevek podan;
 - (d) postopek, za katerega se zahteva dokazilo;
 - (e) ime in metapodatke, ki enolično identificirajo prosilca dokazila in posredniško platformo, kadar je ustrezno;
 - (f) značilnosti uporabnika ali uporabnika in zastopnika, kadar je ustrezno, izmenjane s sredstvi elektronske identifikacije iz člena 11(1);
 - (g) raven zanesljivosti sredstev elektronske identifikacije, ki jih uporablja uporabnik, kakor je opredeljena v Uredbi (EU) št. 910/2014;

- (h) dodatne značilnosti iz člena 5(3), točka (b), ki jih uporabnik predloži za namene zahtevka;
- (i) identifikacijo ponudnika dokazila, kakor je registriran v direktoriju podatkovnih storitev;
- (j) navedbo, ali je bil v skladu s členom 14(4) Uredbe (EU) 2018/1724 zahtevan izrecni zahtevek uporabnika;
- (k) navedbo, ali se zahteva možnost predogleda dokazil v skladu s členom 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724.

2. Prošilec dokazila nedvoumno razlikuje med dodatnimi značilnostmi iz odstavka 1, točka (h), in značilnostmi iz odstavka 1, točka (f).

Člen 14

Preusmeritev uporabnika k ponudniku dokazila

1. Brez poseganja v postopke iz člena 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724 prošilci dokazil zagotovijo, da se uporabniki po tem, ko izberejo dokazila, ki se izmenjujejo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ na postopkovnem portalu v skladu s členom 10 te uredbe, in navedejo svoj izrecni zahtevek v skladu s členom 12 te uredbe, preusmerijo k ponudniku dokazila, ponudnikom dokazil ali posredniški platformi ali platformam, kadar je ustrezno, da uporabijo možnost predogleda dokazila.
2. Za postopke iz člena 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724 se lahko uporabniki v skladu s členom 11(3) te uredbe preusmerijo na ponudnika dokazil, ponudnike dokazil ali posredniško platformo ali platforme, kadar je ustrezno.

ODDELEK 4

PONUĐNIKI DOKAZIL

Člen 15

Vloga pri izmenjavi dokazila

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki dokazila ali posredniške platforme, kadar je ustrezno, za namene izmenjave dokazila prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ uporabljajo storitve aplikacij, ki lahko:
 - (a) prejmejo in razlagajo zahtevke za dokazila, ki jih predloži dostopovna točka za eDelivery in ki se štejejo za vložke za podatkovne storitve;
 - (b) na podlagi uspešne identifikacije in avtentikacije v skladu s členom 16 te uredbe:
 - (i) pridobivajo kakršna koli dokazila, ki se ujemajo z zahtevkom;
 - (ii) razen v primeru postopkov iz člena 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724, uporabnikom omogočijo, da navedejo, katera od teh dokazil si želijo predogledati, in jim omogočajo predogled tako določenih dokumentov v predoglednem prostoru;
 - (iii) uporabnikom omogočijo, da navedejo, katera ujemajoča se dokazila bi bilo treba poslati prošilcu dokazila za uporabo v postopku;
 - (c) pošiljajo odzive v zvezi z dokazilom prošilcu dokazila prek dostopovne točka za eDelivery, če se uporabnik odloči, da bo dokazilo uporabil v postopku po možnosti predogleda, razen v primeru postopkov iz člena 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724, poročila o napakah, tudi v primeru iz člena 16(3), točka (a), te uredbe, ali poročila v zvezi z dokazilom v postopku pretvorbe.
2. Če se pošlje odziv v zvezi z dokazilom, vsebuje zahtevano dokazilo in so mu priloženi:
 - (a) metapodatki, ki enolično identificirajo odziv v zvezi z dokazilom;

- (b) metapodatki, ki enolično identificirajo zahtevek za dokazilo;
 - (c) metapodatki, ki navajajo datum in čas, ko je bil odziv ustvarjen;
 - (d) metapodatki, ki enolično identificirajo dokazilo in ponudnika dokazila;
 - (e) človeku berljiva različica dokazila, kadar strukturirana dokazila niso skladna s podatkovnim modelom tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ustreznim za zadevni tip dokazila.
3. Odziv v zvezi z dokazilom lahko vključuje tudi metapodatke, ki enolično opredeljujejo jezik ali jezike zahtevanega dokazila.
4. Če se pošlje poročilo o napaki, vključuje metapodatke, ki enolično identificirajo zahtevek za dokazilo, datum in čas, ko je bilo ustvarjeno, ter opis nastale napake.
5. Če dokazilo še ni na voljo za izmenjavo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, vendar je v postopku pretvorbe v strukturirano ali nestrukturirano dokazilo, kakor sta opredeljeni v členu 1, točki (16) in (17), se pošlje poročilo iz odstavka 1, točka (c), tega člena. Navedeno poročilo vključuje metapodatke, ki enolično opredeljujejo zahtevek za dokazilo, datum in čas, ko je bilo ustvarjeno, ter sporočilo, da je zadevno dokazilo v postopku pretvorbe v strukturirano ali nestrukturirano dokazilo, kot sta opredeljeni v členu 1, točki (16) in (17), in bo v prihodnosti pripravljeno za prenos prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“. Ponudnik dokazila v poročilo vključi predvideni datum in čas, ko bo dokazilo na voljo.

Člen 16

Ujemanje identitete z dokazilom

1. Ponudniki dokazil ali posredniške platforme, kadar je ustrezno, lahko od uporabnikov zahtevajo ponovno identifikacijo in ponovno avtentikacijo za namene ujemanja identitete z dokazilom, vključno z navedbo dodatnih značilnosti.
2. Ponudniki dokazil ali po potrebi posredniške platforme zagotovijo, da se dokazila izmenjujejo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ le, če se značilnosti identitete uporabnika in, kadar je ustrezno, zastopnika, ki se izmenjujejo s sredstvi elektronske identifikacije iz člena 11(1), in dodatne značilnosti, ki so določene v členu 11(2), točka (a), ter jih zagotovi uporabnik za lažjo identifikacijo s strani zadevnega ponudnika dokazil, ujemajo z njegovimi značilnostmi.
3. Kadar postopek ujemanja identitete z dokazilom ne privede do ujemanja ali če iskanje ujemanja identitete ustvari dva ali več rezultatov, se uporabniku ali zastopniku, kadar je ustrezno, ne dovoli predogled zahtevanega dokazila, dokazilo pa se ne izmenja. Če takega ujemanja ni:
- (a) se prosilcu dokazila pošlje sporočilo o napaki;
 - (b) uporabnik prejme avtomatizirano sporočilo, ki pojasni, da dokazila ni mogoče zagotoviti.

ODDELEK 5

DNEVNIŠKI SISTEM TEHNIČNEGA SISTEMA PO NAČELU „SAMO ENKRAT“

Člen 17

Dnevniški sistem

1. Za vsak zahtevek za dokazilo, ki se posreduje prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, prosilec dokazila, ponudnik oziroma ponudniki dokazila ali posredniška platforma ali platforme, kadar je ustrezno, zabeležijo naslednje elemente:
- (a) zahtevek za dokazilo iz člena 13(1);

- (b) informacije, vključene v odziv v zvezi z dokazilom, razen samega dokazila, ali poročilo o napaki iz člena 15(1), točka (c), in člena 16(3), točka (a);
- (c) podatke o dogodku eDelivery, ki se nanašajo na kar koli od naslednjega:
- (i) izmenjavo zahtevkov za dokazila;
 - (ii) odzive v zvezi z dokazili;
 - (iii) poročila o napakah.
2. Ponudnik dokazila ali posredniška platforma, kadar je ustrezno, za vsako dokazilo, izmenjano prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, po predogledu dokazila zabeleži odločitev uporabnika o odobritvi ali zavrnitvi uporabe dokazila v postopku ali, kadar je ustrezno, da je uporabnik zapustil predogledni prostor ali postopkovni portal, ne da bi sprejel določeno odločitev.
3. Komisija in v primerih iz člena 8(1), točka (a), zadevne države članice beležijo vse interakcije s skupnimi storitvami iz člena 4(1).
4. Brez poseganja v daljša obdobja hrambe, ki se v skladu z nacionalno zakonodajo zahtevajo za dnevnik iz odstavkov 1, 2 in 3 za namene tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ ali za druge namene, Komisija in prosilci dokazil, ponudniki dokazil ali posredniške platforme, kadar je ustrezno, navedene evidence hranijo 12 mesecev.
5. Prosilci dokazil, ponudniki dokazil in posredniške platforme, kadar je ustrezno, ob sumu incidenta ter za namene presoj in naključnih varnostnih pregledov, izvedenih v okviru njihovih pristojnosti iz člena 26, na zahtevo drug drugemu dajo na voljo ustrezne dnevnik iz odstavkov 1 in 2 tega člena prek nadzorne plošče za tehnično podporo iz člena 22. Za iste namene in na enak način države članice in Komisija, kadar je ustrezno, zadevnim prosilcem dokazil, ponudnikom dokazil in posredniškim platformam, kadar je ustrezno, dajo na voljo ustrezne dnevnik iz odstavka 3 tega člena.

ODDELEK 6

UPRAVLJANJE TEHNIČNEGA SISTEMA PO NAČELU „SAMO ENKRAT“

Člen 18

Usklajevalna skupina za vstopno mesto

Komisija v sodelovanju z državami članicami v okviru usklajevalne skupine za vstopno mesto, ustanovljene s členom 29 Uredbe (EU) 2018/1724:

- (a) nadzoruje vzpostavitev in začetek delovanja tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ v skladu s členom 31(3) te uredbe;
- (b) določi prednostne naloge za nadaljnji razvoj in izboljšave tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“;
- (c) določi okvirni časovni raspored za redno posodabljanje, vzdrževanje in prilagajanje dokumentov tehnične zasnove;
- (d) priporoča spremembe dokumentov tehnične zasnove;
- (e) organizira medsebojne strokovne preglede za spodbujanje izmenjave izkušenj in dobrih praks med državami članicami v zvezi z uporabo te uredbe v državah članicah;
- (f) odobri ali zavrne operativne načine izvajanja, ki jih predloži katera koli podskupina, ustanovljena v skladu s poslovnikom usklajevalne skupine za vstopno mesto, ter po potrebi zagotovi posebne smernice in nadzoruje njihovo delo.

Člen 19

Podskupine usklajevalne skupine za vstopno mesto

1. Za zagotovitev usklajenega razvoja in delovanja tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ podskupine iz člena 18, točka (f), razpravljajo o operativnih načinih izvajanja, ki jih je treba predložiti usklajevalni skupini za vstopno mesto, in jih po potrebi pripravijo na naslednjih področjih, zlasti:

- (a) standardizacija podatkovnih modelov tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“;
- (b) povezovanje dokazil;
- (c) pregled, vzdrževanje in razlaga dokumentov tehnične zasnove;
- (d) operativno upravljanje, zlasti operativne ureditve in sporazumi o ravni storitev;
- (e) varnost tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, vključno s pripravo načrtov za obvladovanje tveganj, da se tveganja opredelijo, oceni njihov morebitni vpliv ter načrtujejo ustrezni tehnični in organizacijski odzivi v primeru incidentov;
- (f) preizkušanje in uvajanje komponent tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, vključno z interoperabilnostjo med nacionalnimi komponentami tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ iz člena 2, točke (a) do (f) in (h), ter skupnimi storitvami iz člena 4(1).

Operativni načini izvajanja vključujejo pripravo in predlaganje standardov, potrebnih za interoperabilnost na zadevnih področjih podskupin, po možnosti ob upoštevanju mednarodnih standardov. Ko usklajevalna skupina za vstopno mesto te standarde odobri, se vključijo v dokumente tehnične zasnove.

2. Kadar je le mogoče, podskupine svoje predloge operativnih načinov izvajanja sprejmejo s soglasjem. Kadar se izkaže, da soglasja ni mogoče doseči, lahko predsednik, če ga podpira navadna večina na seji prisotnih članov podskupine, odloči, da se lahko predlog podskupine predloži usklajevalni skupini za vstopno mesto.

ODDELEK 7

TEHNIČNA PODPORA

Člen 20

Enotna kontaktna točka Komisije za tehnično podporo

1. Komisija imenuje enotno kontaktno točko za tehnično podporo, ki zagotavlja delovanje in vzdrževanje skupnih storitev iz člena 4(1).
2. Enotna kontaktna točka za tehnično podporo se poveže z drugimi ustreznimi kontaktnimi točkami Komisije in z dostopovno točko za eDelivery ali vozlišči eIDAS usklajuje reševanje težav.
3. Komisija zagotovi, da je njena enotna kontaktna točka za tehnično podporo organizirana tako, da lahko opravlja svoje naloge v vseh okoliščinah in da se lahko hitro odzove.

Člen 21

Nacionalna enotna kontaktna točka za tehnično podporo

1. Vsaka država članica določi enotno kontaktno točko za tehnično podporo, da se zagotovi delovanje in vzdrževanje ustreznih komponent tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, za katere so odgovorne v skladu z oddelkom 9.

2. Enotne kontaktne točke za tehnično podporo:
 - (a) zagotavljajo strokovno znanje in svetovanje ponudnikom dokazil in prosilcem dokazil v zvezi z vsemi tehničnimi težavami, ki se pojavijo pri delovanju tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ter se po potrebi povežejo s tehnično kontaktno točko Komisije za tehnično podporo in drugimi nacionalnimi kontaktnimi točkami za tehnično podporo;
 - (b) raziščejo in razrešijo morebitne prekinitve delovanja dostopovnih točk za eDelivery, morebitne kršitve varnosti in druge incidente;
 - (c) kontaktne točke za tehnično podporo obvestijo o vseh dejavnostih, ki bi lahko povzročile kršitev ali domnevno kršitev varnosti elektronskih sistemov.
3. Kadar ponudnik dokazil izrazi dvom glede zakonitosti enega ali več zahtevkov za dokazila, enotna kontaktna točka za tehnično podporo:
 - (a) pregleda zahteve za dokazila ali vzorce zahtevkov za dokazila, ki jih je isti prosilec dokazila poslal v preteklosti;
 - (b) uporabi nadzorno ploščo za tehnično podporo iz člena 22, da enotno kontaktno točko za tehnično podporo, ki jo določi država članica prosilca dokazila, zaprosi za pošiljanje dnevnikov izbranih izmenjav iz člena 17;
 - (c) o tem obvesti nacionalnega koordinatorja, če težava ni odpravljena.
4. Države članice zagotovijo, da je njihova enotna kontaktna točka za tehnično podporo organizirana tako, da lahko opravlja svoje naloge v vseh okoliščinah in da se lahko odzove v kratkem času.

Člen 22

Nadzorna plošča za tehnično podporo

1. Komisija vzpostavi nadzorno ploščo za olajšanje komunikacije med vsemi kontaktnimi točkami za tehnično podporo.
2. Države članice in Komisija na nadzorni plošči beležijo kontaktne podatke kontaktnih točk za tehnično podporo in jih posodablajo.
3. Kontaktne točke prek nadzorne plošče:
 - (a) poročajo o vsakem incidentu, ki šteje za hudega;
 - (b) poročajo o vseh začasnih ali stalnih ukrepih, sprejetih po incidentih;
 - (c) od ustreznih kontaktnih točk za tehnično podporo zahtevajo dnevnik izbranih izmenjav v primerih iz člena 17(5) in v primeru dvoma glede zakonitosti zahtevka za dokazilo iz člena 21(3);
 - (d) zahtevajo kakršno koli drugo pomoč, ki je potrebna v primeru incidentov.
4. Nacionalni koordinatorji in predsednik usklajevalne skupine za vstopno mesto imajo dostop do nadzorne plošče.
5. Komisija in nacionalni koordinatorji uporabljajo nadzorno ploščo za zagotavljanje informacij iz člena 27 in člena 28(2).

ODDELEK 8

SODELOVANJE Z DRUGIMI STRUKTURAMI UPRAVLJANJA

Člen 23

Obseg sodelovanja

Komisija skupaj z usklajevalno skupino za vstopno mesto in njenimi podskupinami sodeluje z ustreznimi strukturami upravljanja, vzpostavljenimi s pravom Unije ali mednarodnimi sporazumi na področjih, pomembnih za tehnični sistem po načelu „samo enkrat“, da se dosežejo sinergije in v največji možni meri ponovno uporabijo rešitve, razvite v teh drugih forumih.

ODDELEK 9

ODGOVORNOST ZA VZDRŽEVANJE IN DELOVANJE KOMPONENT TEHNIČNEGA SISTEMA PO NAČELU „SAMO ENKRAT“

Člen 24

Odgovornosti Komisije

Komisija je lastnica skupnih storitev in nadzorne plošče za tehnično podporo ter je odgovorna za njihov razvoj, razpoložljivost, spremljanje, posodabljanje, vzdrževanje in gostovanje.

Člen 25

Odgovornosti držav članic

V zvezi z zadevnimi nacionalnimi komponentami tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ iz člena 2, točke (a) do (f) in (h), se vsaka država članica šteje za lastnika in je odgovorna za vzpostavitev, kadar je ustrezno, ter za razvoj, razpoložljivost, spremljanje, posodabljanje, vzdrževanje in gostovanje.

Člen 26

Spremembe in posodobitve

1. Komisija obvesti države članice o spremembah in posodobitvah skupnih storitev.
2. Države članice obvestijo Komisijo o spremembah in posodobitvah komponent, za katere so odgovorne in ki bi lahko vplivale na delovanje tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“.
3. Informacije o kritičnih posodobitvah se zagotovijo brez nepotrebnega odlašanja. V primeru drugih, nekritičnih posodobitev, ki bi lahko vplivale na komponente tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ki so v lasti drugih držav članic ali skupnih storitev, časovni raspored določi usklajevalna skupina za vstopno mesto na podlagi predloga zadevne podskupine.

Člen 27

Razpoložljivost tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“

1. Obratovalni časovni okvir tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ je 24 ur na dan 7 dni v tednu, pri čemer je stopnja razpoložljivosti dostopovne točke za eDelivery, predoglednih prostorov in skupnih storitev najmanj 98 %, pri čemer se ne upošteva načrtovano vzdrževanje v skladu z odstavkom 2 tega člena. Cilji glede ravni storitev preostalih komponent tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ se določijo v sporazumih o ravni storitve iz člena 19(1), točka (d).
2. Države članice in Komisija prigrasijo načrtovane dejavnosti vzdrževanja, povezane z ustreznimi komponentami tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, kot sledi:
 - (a) 5 delovnih dni vnaprej za vzdrževalna dela, ki lahko povzročijo nerazpoložljivost do 4 ure;
 - (b) 10 delovnih dni vnaprej za vzdrževalna dela, ki lahko povzročijo nerazpoložljivost do 12 ure;
 - (c) 30 delovnih dni vnaprej za vzdrževanje infrastrukture računalniške sobe, ki lahko povzroči nerazpoložljivost do 6 dni na leto.

Kolikor je mogoče, se vzdrževalna dela načrtujejo zunaj delovnega časa.

3. Če imajo države članice določen časovni okvir tedenskega vzdrževanja, Komisiji sporočijo uro in dan, ko je načrtovano tedensko vzdrževanje. Brez poseganja v obveznosti iz odstavka 2, točke (a), (b) in (c), če se prekine razpoložljivost sistemov držav članic v tako določenem časovnem okviru, državam članicam o tem ni treba Komisije obvestiti za vsak posamezen primer.

4. V primeru nepričakovane tehnične okvare komponent tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ zadevna država članica nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo o njihovi nerazpoložljivosti in, če je znano, o predvidenem ponovnem delovanju komponent.
5. V primeru nepričakovanega izpada skupnih storitev Komisija nemudoma obvesti države članice o nerazpoložljivosti ene ali več skupnih storitev in, če je znano, o predvidenem ponovnem delovanju storitve.
6. Uradna obvestila iz tega člena se pošljejo prek nadzorne plošče za tehnično podporo iz člena 22.

ODDELEK 10

VARNOST

Člen 28

Varnost skupnih storitev in nacionalnih komponent

1. Komisija zagotovi varnost skupnih storitev iz člena 4(1) ter elementov integracije in vmesnikov iz člena 2, točka (h), za katere je odgovorna.
2. Države članice zagotovijo varnost nacionalnih komponent tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ ter elementov integracije in vmesnikov iz člena 2(h), za katere so odgovorne.
3. Za namene iz odstavkov 1 in 2 države članice in Komisija sprejmejo vsaj potrebne ukrepe za vsako komponento, za katero so odgovorne, da:
 - (a) preprečijo dostop nepooblaščenim osebam do komponent, za katere so odgovorne;
 - (b) preprečijo vnos podatkov, vpogled vanje, njihovo spreminjanje ali brisanje s strani nepooblaščenih oseb;
 - (c) zaznajo morebitne dejavnosti iz točk (a) in (b), ter
 - (d) zagotavljajo beleženje varnostnih dogodkov v skladu s priznanimi mednarodnimi varnostnimi standardi za informacijsko tehnologijo.
4. Države članice zlasti zagotovijo:
 - (a) da povezave do dostopovnih točk za eDelivery in z njih ter vsa notranja komunikacija med različnimi nacionalnimi organi dosegajo najmanj enako raven varnostnih zahtev kot storitev elektronske dostave eDelivery, da se zaščitita varnost in zaupnost izmenjave ter celovitost dokazil, izmenjanih prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“;
 - (b) nezatajljivost izvora zahtevka za dokazilo, poslanega z dostopovne točke prosilca dokazila, in izmenjanega odziva v zvezi z dokazilom ali sporočila o napaki, poslanega z dostopovne točke ponudnika dokazila.
5. V skladu z odstavkom 4 je država članica ponudnika dokazila pri kateri koli izmenjavi dokazila odgovorna za kakovost, zaupnost, celovitost in razpoložljivost zahtevanega dokazila, dokler ne doseže dostopovne točke za eDelivery prosilca dokazila ali posredniške platforme, kadar je ustrezno. Država članica prosilca dokazila je pri kateri koli izmenjavi dokazila odgovorna za zaupnost in celovitost zahtevanega dokazila od trenutka, ko doseže dostopovno točko za eDelivery.
6. Države članice in Komisija zagotovijo zaupnost, celovitost in razpoložljivost dnevnikov iz člena 17(1), (2) in (3) z ustreznimi in sorazmernimi varnostnimi ukrepi za dnevnike, ki so jih zabeležile.

*Člen 29***Spremljanje elektronskih sistemov**

1. Države članice in Komisija izvajajo redne preglede komponent tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, za katere so odgovorne.
2. Enotne kontaktne točke za tehnično podporo iz členov 20 in 21 uporabljajo nadzorno ploščo za tehnično podporo iz člena 22 za medsebojno obveščanje o težavah, odkritih med pregledi, ki bi lahko povzročile kršitev ali domnevno kršitev varnosti tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“.

*Člen 30***Sistem upravljanja skrbništva**

Komisija vzpostavi sistem upravljanja skrbništva za upravljanje pravil o avtentikaciji in odobritvi za potrjevanje identifikacijskih podatkov za namene omogočanja dostopa do skupnih storitev in nadzorne plošče za tehnično podporo.

ODDELEK 11

KONČNE DOLOČBE*Člen 31***Preizkušanje tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“**

1. Države članice in Komisija v okviru usklajevalne skupine za vstopno mesto sprejmejo časovni načrt preizkušanja in sklop kazalnikov, v skladu s katerimi se rezultati preizkušanja lahko merijo in štejejo za pozitivne.
2. Komisija zagotovi storitve preizkušanja, ki jih lahko države članice uporabijo za preizkušanje skladnosti tehničnih rešitev s kazalniki iz odstavka 1.
3. Države članice in Komisija preizkusijo delovanje vsake komponente tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ in preverijo, ali lahko pravilno delujejo v skladu s kazalniki iz odstavka 1. Uporabnikom se dajo na voljo samo tiste komponente tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, za katere preizkusi dajo pozitivne rezultate.

*Člen 32***Pomoč Komisije**

Komisija kot del kontaktne točke Komisije za tehnično podporo zagotovi skupino strokovnjakov za pomoč nacionalnim kontaktnim točkam za tehnično podporo in nacionalnim koordinatorjem pri vseh zadevah, povezanih z delovanjem tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ s tehničnega vidika, zlasti pri:

- (a) zagotavljanju smernic;
- (b) organizaciji delavnic in predstavitev;
- (c) odgovarjanju na posamezna vprašanja.

*Člen 33***Obdelava osebnih podatkov**

V zvezi z obdelavo osebnih podatkov, ki so navedeni v dokazilih, ki se izmenjujejo prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, in ki se pojavljajo v komponentah tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, ki jih imajo zadevni pristojni organi držav članic v lasti v skladu s členom 25 te uredbe, zadevni pristojni organi držav članic kot prosilci dokazil ali ponudniki dokazil delujejo kot upravljavci, kakor so opredeljeni v členu 4, točka 7, Uredbe (EU) 2016/679 in kakor je podrobneje opredeljeno v členih 34 in 35 te uredbe.

Člen 34

Odgovornosti prosilca dokazila kot upravljavca podatkov

1. Pri vsaki izmenjavi dokazil prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ je za popolnost in zakonitost zahtevka za dokazila odgovoren izključno zadevni prosilec dokazila ali posredniška platforma, kadar je ustrezno. Prosilec dokazila zlasti zagotovi, da se dokazilo zahteva za določen postopek, za katerega ga zahteva uporabnik.
2. Ko dokazilo, izmenjano prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“, postane na voljo prosilcu dokazila ali posredniški platformi, kadar je ustrezno, bodisi po odločitvi uporabnika, da nadaljuje z izmenjavo dokazila v skladu s členom 14(3), točka (f), Uredbe (EU) 2018/1724, ali v primeru postopkov iz člena 14(5) Uredbe (EU) 2018/1724, prosilec dokazila ali po potrebi posredniška platforma zagotovi enako raven varstva osebnih podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 kot v primeru, ko uporabnik predloži ali naloži dokazilo, ne da bi uporabil tehnični sistem po načelu „samo enkrat“.

Člen 35

Odgovornosti ponudnika dokazila kot upravljavca podatkov

1. Brez poseganja v njihove obveznosti iz Uredbe (EU) 2016/679 je za vsako izmenjavo dokazila prek tehničnega sistema po načelu „samo enkrat“ zadevni ponudnik dokazil ali, kadar je ustrezno, posredniška platforma edini odgovoren za preverjanje:
 - (a) da se zahtevana dokazila, ki jih hrani, lahko ujemajo z uporabnikom v skladu s členom 16;
 - (b) da je uporabnik upravičen do uporabe zahtevanega dokazila.
2. Kadar posredniška platforma zagotavlja predogledni prostor v skladu s členom 15(1), točka (b)(ii), te uredbe, se šteje za obdelovalca, ki deluje v imenu ponudnika dokazila v skladu s členom 4(8) Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 36

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 12. decembra 2023.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. avgusta 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN